

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/116/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614010340
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7614010340.4

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského a sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Daniely Mitterpákovovej v trestnej veci proti obžalovanému G. F. a spol. pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. e/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaných a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/107/2014 zo dňa 28. 7. 2014 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 19. januára 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaných G. F., A. W. a prokurátora.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves rozsudkom sp. zn. 3T/107/2014 zo dňa 28. 7. 2014 uznal obžalovaných vinnými

obžalovaní G. F., F. M. a A. W.

1/ od presne nezistenej doby najmenej od konca roka 2012 do 30. apríla 2013 v rôznych časových intervaloch v Seredi a na iných miestach v okrese Galanta, G. F. kupoval od doposiaľ nestotožnených osôb metamfetamín (pervitín) v dávkach najmenej 2 cm³ v nezistenej koncentrácii účinnej látky, ktorý zadovážoval N. U., ktorý najprv ho odovzdával F. M. a A. W., a neskôr priamo ho predával F. M. a A. W., a to na miestach v Seredi, Banskej Bystrici, Poprade a Spišskej Novej Vsi,

obžalovaní G. F. a A. W.

2/ dňa 30. apríla 2013 o 17,00 hod. v Banskej Bystrici G. F. predal A. W. 20,89 g metamfetamínu (pervitínu), z toho 18,90 g 80,3 % pervitínu, 0,65 g 65,9 % pervitínu a 1,34 g 80,3 % pervitínu, pričom cestou do Spišskej Novej Vsi v úseku cesty na Donovaloch, pri obci Korytnica, okr. Banská Bystrica bol zadržaný políciou, kde následne pri prehliadke osobného motorového vozidla zn. Peugeot 206, ev. č. SN 516 CA, ktoré riadil, bola u neho táto látka zaistená v množstve, z ktorého by bolo možné vyrobiť 417 až 1669 obvykle jednorázových dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikácii ovplyvniť psychiku užívateľa a ktorých cena na čiernom trhu predstavuje sumu najmenej 4.170 €,

obžalovaní G. A., G. F. a F. M.

3/ dňa 30. apríla .2013 o 21,30 hod. v Banskej Bystrici, pred OC Tesco, po tom, čo G. A. zadovážil G. F. skladačku omamnej látky s obsahom 3,88 g 55,6 % metamfetamínu (pervitínu), túto Marek F. následne predal F. M., ktorý následne bol zadržaný políciou a vydal predmetnú skladačku, z obsahu ktorej by bolo možné vyrobiť 54 až 216 obvykle jednorázových dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikácii ovplyvniť psychiku užívateľa a ktorých cena na čiernom trhu predstavuje sumu najmenej 540 €.

Súd im to uložil :

obžalovanému G. F. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. a článku 6 ods. 1, 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11 trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov a podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranný dohľad a podľa § 78 ods. 1 Tr. zák. sa ochranný dohľad uložil na 3 (tri) roky.

Podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. uložil obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok iných ako alkoholu. Podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 60 ods. 1 písm. c) Tr. zák. uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí a to sumy 965 €, ktorá sa nachádza na účte Okresného súdu Spišská Nová Ves č. 7000146570/8180 Štátna pokladnica. Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých finančných prostriedkov sa stáva štát. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil obžalovanému trest prepadnutia vecí - 1 ks kovovej fajky a 1 ks dvojdielnej drevenej drvičky s hrotmi. Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Obžalovanému A. W. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. a článku 6 ods. 1, 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11 trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranný dohľad a podľa § 78 ods. 1 Tr. zák. sa ochranný dohľad uložil na 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 3 písm. b) Tr. zák. uložil obžalovanému obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania návykových látok iných ako alkoholu. Podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediáčnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. ukladá obžalovanému trest prepadnutia vecí - 1 ks červeného a 1 ks čierneho plátenného vrecúška, 1 ks látkové nepremokavé puzdro o rozmeroch 21x16 cm, 1 ks plastovej trubičky s nápisom „Nice day“, 1 ks odlomená horná časť skúmvavky, 1 ks prázdna banka zo žiarovky, 1 ks prázdna plastová ampulka s ventilom a šrubovacím uzáverom, 1 ks prázdna banka zo žiarovky, 1 ks prázdny čierny kovový obal o dĺžke 11,6 cm, 1 ks biela trubička o dĺžke 10,5 cm a podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil obžalovaného W. G., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom E., ul. W. č. XX, spod obžaloby okresného prokurátora Spišská Nová Ves pre skutok,

v bode 1) obžaloby, že od presne nezistenej doby najmenej od augusta 2012 do 30. apríla 2013 v rôznych časových intervaloch v Seredi a na iných miestach v okrese Galanta, G. F. kupoval od W. G. a od doposiaľ nestotožnených osôb metamfetamín (pervitín) v dávkach 10 až 42 cm³, ktorý následne zadovážoval N. U. a neskôr sprostredkovane cez N. U., ako aj priamo predával F. M. a A. W. a to na miestach v Seredi, Banskej Bystrici, Poprade a Spišskej Novej Vsi, F. M. a A. W. následne odpredávali metamfetamín (pervitín) ďalším osobám - užívateľom, medzi ktorých okrem iných osôb patrili N. D., G. W., H. A., M. D. a H. L., ktorý bol právne kvalifikovaný ako pokračovací zločin nedovolennej výroby psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák.,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaní G. F., A. W. a prokurátor.

Obžalovaný G. F. v písomných dôvodoch podaného odvolania, ako aj v doplnení podaného odvolania prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že nepopiera, že neoprávnene kupoval a prechoval psychotropnú látku, nestotožňuje sa však so záverom prvostupňového súdu, že to bolo vo väčšom rozsahu. Vykonaným dokazovaním v rámci prípravného konania, aj na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že obžalovaný pervitín kupoval a zadovážoval v presne neurčenom množstvo - v gramoch a zadovážené množstvo drogy nekupoval na obvykle jednorazové dávky. Namietá, že v danej trestnej veci nebola spoľahlivo zistená a preukázaná hodnota drogy, resp. že prvostupňový súd použil nesprávnu metódu na výpočet hodnoty drogy, pretože drogy sa na čiernom trhu predávajú výslovne na gramy a nie na jednorazové dávky. Cena drogy nemala byť z hľadiska jej rozsahu určená prerozdelením na obvykle jednorazové dávky, teda nemal byť použitý všeobecne objektivizovaný spôsob jej prerozdelenia na obvykle jednorazové dávky, ale pri spôsobe určenia ceny drogy a malo vziať do úvahy množstvo drogy určenej v gramoch.

Nestotožňuje sa so závermi súdu prvého stupňa, že nie je podstatné, či obžalovaný G. F. odpredával drogy ako jednorazové dávky alebo ako celok. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je zrejmé, ako prvostupňový súd dospel k záveru, že obžalovaní mali aspoň minimálnu vedomosť o tom, aké množstvo drogy je odpredávané a kupované bezohľadu na to, či to prepočítali na gramy, kubíky alebo sumu určovali v eurách.

Závery B.. G. H. z Národnej protidrogovej jednotky, ako aj závery znalca A.. V. R. z kriminalistického a expertízneho ústavu PZ sú v skutočnosti totožné, hoci každý z nich vychádzal z iných kritérií, ktoré vyplývajú z ich odborného zamerania. Dáva do pozornosti súdu, že B.. G. H. sa ako expert Národnej protidrogovej jednotky vyjadroval v trestnej veci sp. zn. 3T/23/2013 na Okresnom súde Košice II a v tejto súvislosti sa k situácii s drogami na čiernom trhu v I. polroku 2013 vyjadril, že v tomto čase prevládala predaj drogy na gramy. Pojem obvykle jednorazová dávka je právnický termín, pričom v praxi sa v jednotlivých prípadoch odlišne chápe pojem obvykle jednorazová dávka Národnou protidrogovou jednotkou a inak kriminalistickým a expertíznym ústavom.

Zastáva názor, že napádaná právna kvalifikácia skutkov obžalovaného G. F. - okolnosť väčšieho rozsahu podľa ustanovenia § 172 ods. 2 písm. e/ Tr. zák. bola dokazovaná nezákonným spôsobom. Prvostupňový súd síce vychádzal z dôkazov vyplývajúcich z odborného vyjadrenia B.. H. z Národnej protidrogovej jednotky a z jeho výsluchu, ako aj z výsluchu RNDr. R. z KEÚ PZ Košice, avšak napriek tomu prvostupňový súd dospel k nesprávnym záverom ohľadom určenia väčšieho rozsahu z ceny obvykle jednorazovej dávky, pretože hodnota drogy mala byť určená podľa jej predajnej ceny v hmotnostných jednotkách uvedených v gramoch.

Takýmto prepočtom na gramy a nie na jednorazové dávky by došlo k zmene právnej kvalifikácie skutkov v prospech obžalovaného G. F., ktoré by boli kvalifikované ustanovením § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák. s určenou trestnou sadzbou v rozpätí 3 až 10 rokov. Je toho názoru, že nie je možné aplikovať kvalifikačné kritérium obvykle jednorazových dávok na právnu kvalifikáciu skutkov, ktoré pojmovým znakom „väčší rozsah“ naplňajú kvalifikované skutkovú podstatu § 172 ods. 2 písm. e/ Tr. zák. v prípade dílerov omamných látok, psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, a síce trestnoprávny postih páchatel'ov, ktorí svojim konaním nehľadiac na rozsah uvedeného trestného činu naplňajú okrem iného základnú skutkovú podstatu § 172 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. V tomto smere dáva do pozornosti judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky rozhodnutie vo veci sp. zn. 4Tdo/32/2012, ako aj rozhodnutie 2Tdo/75/2012 a v tejto súvislosti poukazuje na to, že pri určovaní rozsahu trestného činu podľa § 172 Tr. zák. postupujú správne súdy vtedy, keď vychádzajú z dôkazných údajov odborného vyjadrenia Národnej protidrogovej jednotky a v nadväznosti nato určujú hodnotu látky podľa jej predajnej ceny, vzhľadom na hmotnosť tejto látky, teda vzhľadom na jej gramáž.

Obžalovaný G. F. žil doposiaľ usporiadaným životom, nebol súdne trestaný, riadne pracoval, ku skutkom, z ktorých bol obžalovaný sa priznal a svoje konanie úprimne oľutoval, na základe čoho je potrebné zohľadniť v jeho prospech aj poľahčujúcu okolnosť ustanovenia § 36 písm. n/ Tr. zák., t. j. že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti.

Navrhol preto, aby odvolací súd prehodnotil vykonané dokazovanie a následne rozhodol tak, že napadnutý rozsudok zruší v intenciách ustanovenia § 321 ods. 1 písm. b/ a podľa ustanovenia § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodne a uloží obžalovanému G. F. podľa ustanovenia § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím ustanovenia § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/, § 38 ods. 3 Tr. zák. primeraný trest odňatia slobody.

Obžalovaný A. W. v písomných dôvodoch podaného odvolania prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že od zadržania a obvinenia nepopiera, že koncom roka 2012 do 30. 4. 2013 mal záujem o pervitín pre vlastnú potrebu, ktorý si v rôznych časových intervaloch zaobstarával v Seredi a iných miestach v okrese Galanta prevažne od spoluobžalovaného G. F.. Pervitín od obžalovaného F. nikdy nekupoval na dávky, ale na presne vopred neurčené množstvo. U. si pri preberaní pervitínu neoveroval v akom množstvo ho preberal a už vôbec nie koľko je tam obvykle jednorazových dávok, nepoznal jeho koncentráciu, ani kvalitu, nemal na to žiadne technické zariadenie.

U. a nepopiera, že neoprávnene kupoval a prechovával psychotropnú látku, nestotožňuje sa však so záverom prvostupňového súdu, že tak bolo vo väčšom rozsahu. U. je mu známe, na základe akých skutočností dospel prvostupňový súd k záveru, že obžalovaní mali aspoň minimálnu vedomosť o tom, aké množstvo drogy je odpredávaných a kupovaných a to bezohľadu na to, či to prepočítavali na gramy alebo určovali jednoducho sumu v eurách. A. ako obžalovaný G. poukazuje na závery experta Národnej protidrogovej jednotky Ing. G. H. a znalca A. V. R. a taktiež na konkrétne vyjadrenie Ing. H. na Okresnom súde Košice II v trestnej veci sp. zn. 3T/23/2013, kde uviedol, že na čiernom trhu za I. polrok 2013 prevláda forma predaja na gramy.

Taktiež poznamenal, že pojem obvykle jednorazová dávka je pojem právnický, nie medicínsky, pričom v praxi v jednotlivých prípadoch Národná protidrogová jednotka obvykle jednorazovú dávku poníma inak, ako KEÚ PZ a to z hľadiska aspektu účinku takejto dávky na psychiku konzumenta.

Je toho názoru, že nesprávna právna kvalifikácia skutku pod bodom 2/ napadnutého rozsudku - okolnosť väčšieho rozsahu činu podľa § 172 ods. 2 písm. e/ Tr. zák. bola dokazovaná spôsobom, ktorý nezodpovedá zákonu. S poukazom na konkrétnu judikatúru NS SR (2Tdo/75/2012, 6To/17/2003) je toho názoru, že určenie hodnoty drogy malo vychádzať podľa jej predajnej ceny, vzhľadom na hmotnosť, teda gramáž.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného by matematickým prepočtom jednoznačne došlo k zmene právnej kvalifikácie v jeho prospech, nakoľko skutok 2/ napadnutého rozsudku by podliehal ustanoveniu § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. s trestnou sadzbou na 3 až 10 rokov.

Doposiaľ nebol súdne trestaný, žil usporiadaným životom, má družku a maloletú dcéru, ktorej chce byť dobrým otcom, prácu mal zabezpečenú u otca v rodinnej firme. Ku spáchaniu skutku sa priznal, trestný čin úprimne oľutoval a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, čo sú poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák.

Preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám a uložil mu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, písm. l/, písm. n/, § 38 ods. 3 Tr. zák. primeraný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom.

Okresný prokurátor v písomných dôvodoch podaného odvolania uviedol, že rozhodnutie o vine obžalovaných G. F. a A. W. považuje za správne. Čo sa však týka výrokov o treste u oboch obžalovaných má za to, že pri ukladaní trestov nemal prvostupňový súd dôvod pristúpiť k aplikácii Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v časti článku 6 ods. 1 a 3 v znení Protokolu č. 11. Pokiaľ mal súd zato, že uloženie trestov odňatia slobody v rozmedzí trestnej sadzby ustanovenej za predmetný trestný čin by bolo pre obžalovaných neprimerane prísne a nevzhladol zároveň okolnosti na mimoriadne zníženie trestu pod jeho dolnú hranicu v zmysle ustanovení § 39 a nasl. Tr. por., nemohol tak učiniť ani odvolávajúc sa na medzinárodnú zmluvu, ktorou je Slovenská republika viazaná. V článku 6 nie je žiadna zmienka o možnosti súdu znižovať trestné sadzby ustanovené Trestným zákonom. Preto sa nestotožňuje s právnym názorom súdu prvého stupňa pri uložení trestov obžalovaným aplikovať Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Taktiež sa prokurátor nestotožnil s rozhodnutím súdu oslobodiť obžalovaného W. G. spod obžaloby. Skutočnosť, že W. G. predával G. F. pervitín vyplýva z ich vzájomnej telefonickkej komunikácie. Je samozrejme, že v telefonických hovoroch z opatrnosti majú vedomosť o nelegálnosti svojho konania, priamo nespomínali obchodovanie s drogami, ale z ich obsahu možno vyčítať slovné spojenia používajúce sa v komunikácii medzi osobami pohybujúcimi sa v drogovom prostredí. Obhajoba obžalovaných G. a F. o požičiavanie peňazí medzi sebou sa javí ako nevierohodná. Nie je možné si nevšimnúť skutočnosť, že k častejšej vzájomnej telefonickkej komunikácii medzi nimi došlo vždy pri realizácii obchodu s drogami, teda pri požiadavke obžalovaných A. W. alebo F. M. na nákup pervitínu od obžalovaného G. F.. Je toho názoru, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, je zločinom nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák. a že skutku sa dopustil aj obžalovaný W. G..

Preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa výrokov o treste u obžalovaných G. F. a A. W. zrušil, ako aj v jeho oslobodzujúcej časti a sám uložil obžalovaným zákonné tresty, a v oslobodzujúcej časti vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí Krajského súdu v Košiciach zotrvali jednotlivé procesné strany na písomných dôvodoch podaných odvolaní. Krajský prokurátor vo vzťahu k oslobodzujúcej časti rozsudku uviedol, že ponecháva na zvážení krajského súdu, či sú dané konkrétne skutočnosti nato, aby odvolací súd vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade takto podaných odvolaní krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaných G. F. a A. W. a odvolanie prokurátora nie sú dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy majúce význam pre rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkový a právny záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaných.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že obžalovaní sa dopustili konania tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, vrátane úpravy skutkových okolností okresným súdom na podklade vykonaného dokazovania, čo v konečnom dôsledku prokurátor nenamietal a v nadväznosti na to ani žiadne pochybnosti o správnej a zákonnej právnej kvalifikácii konania obžalovaných.

Krajský súd sa s vyčerpávajúcim, precíznym, kvalifikovaným a právne výstižným zdôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa vo všetkých jeho výrokoch v celom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na jeho závery, ako na závery vecne správne a zákonné, poukazuje.

Ako to vyplýva z písomných dôvodov podaných odvolaní oboch obžalovaných, ich podstatou je rozdielny názor obhajoby k spôsobu určenia hodnoty psychotropnej látky a v nadväznosti nato aj k ustáleniu právnej kvalifikácie konania oboch obžalovaných, resp. že cena drogy nemala byť z hľadiska jej rozsahu určená prerozdelením na obvykle jednorazové dávky, ale pri spôsobe určenia jej ceny, resp. hodnoty sa malo vziať do úvahy množstvo drogy určenej v gramoch.

Z predloženého spisového materiálu je zrejme, že okresný súd vykonal v tomto smere podrobné dokazovanie kvalifikovaným a vyčerpávajúcim výsluchom tak A. V. R., ako aj B. G. H. s tým, že výsluch zo strany okresného súdu bol zameraný na problematiku, ktorá spadá do ich odborného zamerania.

Znalec A. V. R. popri záveroch znaleckého posudku týkajúcich sa skutočností, či u zaistených predmetov u obžalovaných sa jednalo o omamné a psychotropné látky a popri určení účinnej látky a počtu obvykle jednorazových dávok podrobne vypovedal aj k samotnej metodike spracovania znaleckého posudku.

Z jeho výpovede mal aj krajský súd preukázané, že obvykle jednorazová dávka drogy je množstvo, ktoré sa aplikuje jednorázovo a ktoré je spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku konzumenta. Množstvo účinnej látky jednotlivých drog, ktorá zodpovedá jednej obvykle jednorazovej dávke drogy kriminalistický a expertízny ústav PZ určuje na základe údajov z toxikologickej literatúry a na základe štatistického spracovania veľkého množstva jednorazových dávok drogy v balení pre konečného užívateľa zaistených za predchádzajúce obdobie na území SR. Kriminalistický a expertízny ústav objektívne vyjadruje obvykle jednorazovú dávku drogy ako množstvo, resp. rozsah hmotnosti účinnej látky spravidla vo forme voľnej bázy, ktoré si väčšinou užívateľ aplikuje jednorázovo a ktoré je spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa. Vychádza sa pritom zo záväznej pracovnej inštrukcie pod číslom ZPI-CH-063-B/2013. Za posledné roky sa v podstate dávky nezmenili, zvýšil sa však obsah alebo množstvo obvykle jednorazovej dávky pervitínu z 30 na 40 mg, čo je v prospech obvinených, pretože tým pádom sa celkový počet dávok znižuje. Pokiaľ bol materiál nájdený s obsahom síry, odrazilo sa to v počte dávok, nakoľko jednoduchým prepočtom je výsledkom menšie množstvo samotnej účinnej látky a tým pádom aj obvykle jednorazovej dávky. Z výpovede znalca je ďalej zrejmé, že pri výpočte menšieho množstva obvykle jednorazových dávok ide v podstate o silnejšie množstvo koncentrácie pervitínu v týchto látkach.

Konkrétne aj pre pervitín vyplýva zo záväznej pracovnej inštrukcie rozsah hmotnosti 10 mg až 40 mg vo forme bázy, čo znamená, že aj výpočty ústavu vychádzajú z toho, že z predloženého množstva sa vypočíta množstvo vo forme bázy, vydelení sa 10-timi, resp. 40-timi, z čoho zároveň vyplýva rozdiel v dávkach v znaleckom posudku, ktorý je štvornásobný. Konkrétny výpočet napríklad pri predloženej množstve 18,9 gramu sa vypočíta pri obsahu účinnej látky 80,3 % formou trojčlenky, kde 18,9 je 100 %, z čoho vyjde množstvo samotnej účinnej látky s tým, že podstatným nie je množstvo celkovej drogy, ale množstvo koľko účinnej látky, ktorá pôsobí na psychiku, skúmaná látka obsahuje. Keďže jednorazové dávky sú z vyššie uvedeného dôvodu v rozsahu od 10 mg do 40 mg, tak celkové množstvo mg, v tomto prípade 15 177, sa vydelení 40-timi mg, z čoho vyjdú logicky menšie dávky a teda aj silnejšie a aj 10-timi mg, teda slabších dávok. Z uvedeného je tak zrejmé, že pri nižšej koncentrácii samotnej účinnej látky bude menší aj celkový počet dávok a to tak pri 10 mg, ako aj 40 mg.

Znalec zároveň vysvetlil, že pri stanovení množstva dávok sa neprihliada na konkrétnu osobu, resp. ústav nikdy neurčuje množstvo, ktoré zodpovedá individuálnej jednorazovej obvyklej dávke drogy určenej pre konkrétneho užívateľa s prihliadnutím na jeho fyzickú a psychickú stavbu, resp. závislosť.

Obdobne podrobným spôsobom bol na hlavnom pojednávaní vypočutý svedok mjr. B. G. H., pracovník prezídia PZ SR, príslušník odboru podpory riadenia a medzinárodnej spolupráce Národnej kriminálnej agentúry, ktorý vypracoval správu týkajúcu sa určenia ceny pervitínu, ktorý sa predával na čiernom trhu. Popri konkrétnych údajoch ceny pervitínu, či už za gram alebo za dávku na tom - ktorom území Slovenskej republiky v danom konkrétnom časovom období vysvetlil, že ceny drogy na čiernom trhu boli získavané monitorovaním čierneho trhu pracovníkmi PPZ, v rámci monitorovania boli oslovované príslušné protidrogové útvary prezídia PZ, ktoré vykonávajú v rámci Slovenskej republiky operatívnu pátraciu činnosť na úseku boja proti drogám. Práve na základe informácií o približných cenách drog vypracoval správu, či už sa to týkalo cien za jednu dávku alebo za jeden gram drogy. K hmotnostnému zloženiu, či už k celkovému alebo čistej účinnej látky sa vyjadriť nevedel, pretože prepočet množstva drogy na jednotlivé dávky nespadá do jeho pôsobnosti. Zároveň uviedol, že nevie potvrdiť zhodnosť jednej dávky určenej podľa Národnej protidrogovej jednotky s pojmom obvyklej jednorazovej dávky podľa kriminalistického a expertízneho ústavu.

Na podklade takto zistených skutočností, vrátane podrobne rozvedenej metodiky určovania jednorazových dávok a cien pervitínu na jednotlivých územiach Slovenskej republiky v konkrétnom čase sa krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu, že odôvodneným spôsobom na určenie ceny zaistenej drogy u obžalovaných bol správne použitý všeobecne objektivizovaný spôsob a to jej prerozdelením na obvykle jednorazové dávky v závislosti od jej kvality s priradením jej minimálnej ceny určenej podľa čierneho trhu. Hodnota zaistenej drogy u obžalovaných tak zodpovedá násobku súdom zistenej obvykle jednorazovej dávky prislúchajúcej spodnej hranici možného rozpätia počtu obvykle jednorazových dávok, ktoré mohli byť z celkového množstva drogy pripravené. Ináč vyjadrené,

u obžalovaných okresný súd určil cenu drogy podľa minimálnej predajnej ceny jednorazovej obvyklej dávky za II. štvrťrok 2013 v banskobystričskom kraji, kde boli obžalovaní zadržaní políciou, pri vynásobení minimálnym množstvom dávky určenej znaleckým posudkom RNDr. V. R..

Keďže pervitín nie je látkou, ktorá je bežne legálne dostupná a jej predaj sa realizuje na čiernom trhu nelegálnou činnosťou konajúcich osôb, považoval aj krajský súd postup orgánov činných v trestnom konaní ohľadom určenia ceny drogy za správny a objektívny.

V tejto súvislosti krajský súd popri uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 228/2012, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd, dáva do pozornosti aj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 394/2014 zo dňa 9. júla 2014 (a aj II. ÚS 240/2012 zo dňa 10. júla 2012), ktorý takýto postup považoval opakovane za všeobecne objektívny pre všetkých páchatelov u týchto trestných činov.

Ústavný súd SR v citovanom uznesení k stanoveniu hodnoty zaistenej drogy, ktorá mala byť podľa sťažovateľa obdobne ako v predmetnej trestnej veci určená podľa záverov kriminalistického a expertízneho ústavu v spojení s vyjadrením Národnej protidrogovej jednotky v prvom rade poukázal na svoju už ustálenú judikatúru týkajúcu sa určenia hodnoty drogy (II. ÚS 228/2012, II. ÚS 240/2012).

Podľa už z opakovane judikovaného názoru Ústavného súdu SR práve z potreby zachovania identického a transparentného prístupu ku všetkým páchatelom skutku kvalifikovaného podľa § 172 Tr. zák. pre účely hodnotenia dokazovania a objektivizovania výsledkov dokazovania je potrebné vychádzať z výdatnosti zaistenej drogy, na základe čoho sa potom, samozrejme vzhľadom na druh zaistenej drogy, určí obvyklé množstvo vo forme, v ktorej je tá - ktorá určitá droga distribuovaná konečným spotrebiteľom na čiernom trhu, a napokon sa určí aj cena, za ktorú sa predmetná droga v danej forme a v určitej oblasti najčastejšie (v priemere, resp. odhadom) predáva na čiernom trhu. Ústavný súd SR súčasne podotkol, že keďže v danom prípade ide o tovar (drogy), ktorý je obchodovateľný iba na čiernom trhu, je pochopiteľné, že pri určovaní formy predávanej drogy a s tým súvisiacim aj jej obvyklým množstvom a cenou, súdy nepostupujú svojvoľne, ale v záujme jednotného prístupu ku všetkým páchatelom daného skutku v neurčitom množstve prípadov (z hľadiska charakteru skutku, miesta spáchania a pod.), vychádzajú z objektivizovaných údajov získaných z praxe špecializovaných policajných jednotiek. V tejto súvislosti Ústavný súd SR poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/32/2012 zo dňa 27. novembra 2012, podľa ktorého v prípade posudzovania trestnosti trestného činu podľa § 172 Tr. zák. je nutné pri stanovení rozsahu trestného činu vychádzať z minimálnej výšky ceny, za ktorú bolo možné zaistenú omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor predat' na čiernom trhu v období spáchania trestného činu a v mieste, kde bol trestný čin spáchaný, pričom je potrebné zohľadniť špecifiká čierneho trhu a brať koncových konzumentov návykových látok.

Pokiaľ obžalovaní v písomných dôvodoch podaného odvolania poukazujú na iné konkrétne rozhodnutia, či už Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, alebo iných súdov, dáva krajský súd do pozornosti, že uvedené rozhodnutia nie sú pre preskúmaný prípad právne záväzné a na skutočnosť, že zjednocovať in abstracto judikatúru všeobecných súdov prináleží podľa zákona č. 757/2004 Z. z. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, resp. jeho plénu a kolégiám.

Len pre úplnosť v tejto súvislosti poukazuje krajský súd na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 2Tdo/49/2011 zo dňa 29. 11. 2011, 5Tdo/2/2014 zo dňa 30. 1. 2014, v ktorých Najvyšší súd SR okrem iného vo vzťahu k rozsahu činu pri trestnom čine podľa § 172 Tr. zák. uviedol, že tento rozsah nie je závislý na postavení páchatela ako výrobcu, predajcu, alebo jeho zaradení v reťazci predaja omamnej látky a psychotropnej látky, resp. že kvantifikácia rozsahu činu zodpovedá hodnote tejto látky pri predaji koncovým užívateľom (konzumentom).

Na podklade všetkých vyššie uvedených skutočností tak nemal krajský súd žiadne pochybnosti o správnosti a zákonnosti rozhodnutia okresného súdu a ustálení právnej kvalifikácie konania obžalovaných aj ako obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1, 2 písm. e/ Tr. zák., teda o tom, že obaja obžalovaní spáchali čin vo väčšom rozsahu.

Veľmi podrobne a vyčerpávajúco sa okresný súd vysporiadal aj so všetkými okolnosťami majúcimi význam z hľadiska uloženia druhu trestu a jeho výmery. Obžalovanému G. F. uložil trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov nepodmienečne so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia s použitím ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák. Obžalovanému Radoslavovi W. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia taktiež s použitím ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák.

U oboch týchto obžalovaných uložil okresný súd trest odňatia slobody pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby (pri trestnom čine podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 10 - 15 rokov) s použitím článku 6 ods. 1, 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11.

Krajský súd sa so závermi súdu prvého stupňa v celom rozsahu stotožnil a popri dôvodoch, ktoré okresný súd podrobne rozviedol, považuje krajský súd za potrebné uviesť nasledovné skutočnosti.

Z ustanovenia § 154c ods. 1 Ústavy SR možno vyvodíť, že medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonom, ak zabezpečujú väčší rozsah ústavných práv a slobôd. Je potrebné skonštatovať, že ustanovenie článku 6 ods. 1, 3 Dohovoru vzhľadom na jeho výklad zo strany Európskeho súdu pre ľudské práva zabezpečuje väčší rozsah ochrany základného práva obvineného na spravodlivé prejednanie jeho trestnej veci, ktoré nesporne zahŕňa aj uloženie spravodlivého trestu. Záruky poskytované podľa článku 6 ods. 3 Dohovoru dopĺňajú právo na spravodlivé prerokovanie uvedené v odseku 1 citovaného článku. Ods. 3 načrtáva určité minimálne práva v prospech obžalovaného a nie ochranu ako celok zabezpečenú článkom 6 Dohovoru. Hodnotenie spravodlivosti je teda vždy vo všeobecnosti preskúmateľné a zahŕňa spravodlivé prejednanie trestnej veci obžalovaného, vrátane spravodlivého rozhodnutia, ktoré sa týka aj uloženého druhu, ako aj výmery trestu.

Preto krajský súd s poukazom na všetky konkrétne skutočnosti, ktoré okresný súd k takémuto rozhodnutiu viedli a aj s poukazom na osoby oboch obžalovaných, ich predchádzajúci život a v neposlednom rade aj na množstvo útokov na záujem chránený Trestným zákonom a v tejto súvislosti aj samotný rozsah preukázanej trestnej činnosti, nemal žiadne pochybnosti, že takto uložené tresty spĺňajú nielen všetky kritériá z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie, ale aj z hľadiska posúdenia trestu v zmysle hodnotenia spravodlivosti. Odvolací súd je toho názoru, že takto uložené tresty sú uložené v rozsahu proporcionálnom závažnosti trestného činu a to po zohľadnení spôsobu jeho spáchania, následku, zavinenia, pohnútky, príťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osôb páchatel'ov, ich pomerov a možnosti nápravy a že uloženie trestu vo výmere 10 až 15 rokov odňatia slobody by bolo u oboch obžalovaných neprimerane prísne.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti tak krajský súd nepovažoval za potrebné rozhodovať vo výroku o treste v zmysle návrhu obhajoby obžalovaných na zohľadnenie ďalších poľahčujúcich okolností.

Nezistiac pochybenie ani v ďalších výrokoch napadnutého rozsudku týkajúcich sa oboch obžalovaných, poukazuje krajský súd na dôvody rozsudku podrobne rozvedené v jeho písomnom vyhotovení.

Obdobne nemal krajský súd žiadne pochybnosti ani o rozhodnutí okresného súdu, ktorým podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil obžalovaného W. G. pre skutok uvedený v bode 1/ obžaloby, nakoľko ani podľa názoru krajského súdu nebolo dokázané, že tento skutok spáchal obžalovaný. Popri ďalších dôvodoch, na ktoré podrobne poukázal okresný súd, dáva aj krajský súd do pozornosti skutočnosť, že tvrdenia obžalovaných Filipa G. a G. F. neboli v priebehu dokazovania vyvrátené a záznamy telefonickej prevádzky samé osebe priamo nevytvrdzujú o obchodovaní s drogami. Len na základe týchto záznamov nemožno ani podľa názoru krajského súdu dospieť k jednoznačnému a ničím nespochybniteľnému záveru o vine obžalovaného W. G. bez podpory ďalšieho iného dôkazu, ktorý by v spojitosti so zaznamenanými hovormi a SMS správami tvorili ucelený celok dokazujúci jeho vinu. Vina obžalovaného musí byť jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná, nestačí len pravdepodobnosť alebo domnienka, že skutok a trestný čin sa stal a že ho spáchal obžalovaný, čo v konečnom dôsledku v súlade s vykonaným dokazovaním konštatoval už prvostupňový súd.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok
nie je prípustný.